

[Himmelstrup.]

Tid vil vise Underskud. Lovforslaget er altsaa fremsat i Henhold til Bestemmelserne i § 7 i den nugældende Valutalov og i Henhold til de Forhandlinger, der blev ført i Sommer umiddelbart efter Gennemførelsen af det store Kriselovforslag, om hvilket Oppositionspartierne har afgivet en Erklæring i den Betænkning, som det Rigsdagsudvalg afgav, der havde Kriselovene til Behandling.

Formaalet med dette Forslag er altsaa i Virkeligheden et dobbelt. I Valutalovens § 7 staar jo, at Handelsministeren og Finansministeren skal inden den 1. August 1932 optage Forhandlinger med Rigsdagen om, hvilke Foranstaltninger af importregulerende Art med handelspolitiske og beskæftigelsesmæssige Formaal, der i den Antledning vil være at foretage, altsaa naar Valutacentralen efter det tilsigtede skulde begrænses og til sidst helt ophæves. Det er det ene Formaal med det Forslag, der er forelagt her, og det andet Formaal er, som sagt, at skaffe Midler til Dækning af et forventet Underskud paa Finansloven. Jeg tror nu i og for sig, at en saadan Sammenblanding aldrig er særlig heldig, og jeg mener heller ikke, at den Maade, hvorpaa dette Forslag er blevet til, i Virkeligheden opfylder de Forventninger, som man med Føje kunde stille efter Ordlyden i Valutalovens § 7. Jeg maa erkende, at jeg heller ikke i mindste Maade for det ene af de tilsigtede Formaal med disse nye Forslag, nemlig det handelspolitiske, kan se, at den højtærede Finansminister har været blot nogenlunde heldig med det Lovforslag, som han har forelagt.

Med Hensyn til den anden Side af Sagen, denne, at dette Forslag, saaledes som nu ogsaa den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti fremhævede, skulde tilsigte at skaffe et vist Beløb gennem den indirekte Beskatning til at dække Underskuddet for indeværende Finansaar, saa forstod jeg det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen saaledes, at det ærede Medlem var af den Opfattelse, at Oppositionspartierne ved Afgivelse af en Erklæring i Tilslutning til Udvalgsbetænkningen om Kriselovene i Sommer saa nogenlunde havde bundet sig til Forslag af den Art, som vi her har til Behandling. Jeg mener ingeniunde, at det er Tilfældet, og jeg vil gerne i denne Forbindelse henlede Opmærksomheden paa, at den Erklæring fra Oppositionen, som jo gik ud paa, at man var paa det rene med, at der for indeværende Finansaar maatte komme et Underskud paa Finansloven, som ogsaa skulde dækkes paa den ene eller den anden

Maade, og at man eventuelt, saafremt det skulde vise sig at være nødvendigt at dække det ved Hjælp af Skatter, tilsagde sin Medvirken til, at dette kunde ske i et bestemt Forhold, kun blev afgivet under visse Forudsætninger. Det skete for det første under den Forudsætning, at det Underskud, som vilde fremkomme, skulde søges nedbragt først og fremmest ved en gennemført Besparelspolitik paa alle Omraader, hvor en saadan kunde gennemføres, og det skete endvidere under den Forudsætning, at Valutalovens Forudsætninger skulde opfyldes. Men paa begge disse to Omraader er Forudsætningerne i Virkeligheden ikke blevet fuldt opfyldt, i det mindste har man ikke med Hensyn til Besparelser set noget til Resultaterne — det nu for nylig fremlagte Finanslovsforslag fremviser jo ingen Besparelser, der vil kunne hjælpe til Dækning af Underskuddet —, og Forudsætningerne for Valutalovens Gennemførelse er jo nok i nogen Grad blevet opfyldt, men dog alligevel ikke helt i det Omfang, der var forudsat.

Der staar altsaa i denne Erklæring, at saafremt der foreligger et saadant Underskud, vil man være rede til at medvirke til Tilvejebringelse af Dækning i det Omfang, som skønnes muligt og nødvendigt, og her rejser sig da det Spørgsmaal, om det virkelig er muligt at gennemføre nye og meget omfattende Beskatningsforslag, saaledes som vi har set dem i Gaar, baade paa den direkte og paa den indirekte Beskatnings Omraade, og om ikke et eventuelt Underskud i det mindste midlertidigt vilde kunne dækkes ved korte Laan.

Jeg gør disse Bemærkninger, fordi jeg ikke mener, man med nogen som helst Ret kan sige, at Oppositionen eller det ene af Oppositionspartierne ved den Erklæring, som blev afgivet, har bundet sig til at stille sig velvilligt til Forslagene i den Udformning, de her har faaet af den højtærede Finansminister.

Med Hensyn til det foreliggende Forslags Indhold maa man gøre sig klart, at man paa en Maade kan dele det i to Afsnit, et lille Afsnit, der ikke omfatter særlig mange eller særlig omfattende Positioner, og hvis økonomiske Virkninger i Virkeligheden vil blive meget beskedne og meget begrænsede — det er de Positioner, der omfatter Landbrugsvarer —, og saa det store Afsnit, den bastante Del af Forslaget, som indeholder en meget betydelig Forhøjelse af det, man kunde kalde den industrielle Protektionisme.

Med Hensyn til de Sæts, som er bragt i Forslag for Landbrugsprodukternes Vedkommende, kan man i og for sig godt